

អំណាច៩៩ភាគរយដើម្បីបញ្ឈប់ ការគ្រប់គ្រងដោយក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្ម

សៀវភៅថ្នាក់ជាសេរីស្តីពី ការពង្រីកឥទ្ធិពលរបស់ក្រុមអភិជន សាជីវកម្ម និងរបៀប
ដែលប្រជាជនកសាងអំណាចរួមដើម្បីប្រឆាំងទៅនឹងពួកគេទូទាំងពិភពលោក

៩៩%

អំណាច៩៩ភាគរយ
ដើម្បីបញ្ឈប់ការគ្រប់គ្រង
ដោយក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មទៅលើ
ប្រព័ន្ធសុខាភិបាល

ពួកយើងអស់ម៉ាស
និងធុងអុកស៊ីសែនហើយ!

ការរកត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ បានបង្ហាញថា
សិទ្ធិសុខភាពគឺសំខាន់បំផុត។

សម្រាប់មនុស្សជាច្រើន ជំងឺរាតត្បាតនេះបានបន្ថែមភាព
លំបាកទៅលើជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេផ្សេងៗគ្នា

ជាពិសេសគឺចំពោះអ្នកដែល
រស់នៅក្នុងតំបន់ដែលរងផល
ប៉ះពាល់ដោយសារជម្លោះ

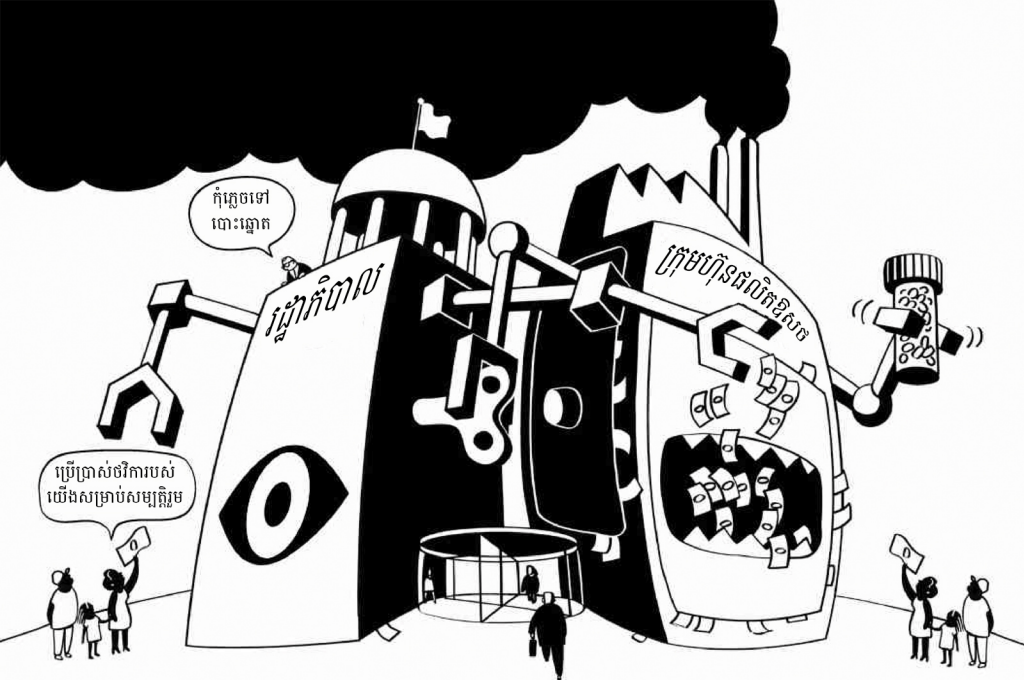
... និងចំពោះអ្នកដែលរងគ្រោះបំផុតដោយសារវិសមភាពនៃរចនាសម្ព័ន្ធ។

ពួកយើង ៩៩ភាគរយយល់ថាសុខភាពរបស់ពួកយើងគឺជាសម្បត្តិរួម
ព្រមទាំងសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់មនុស្សគ្រប់គ្នា!

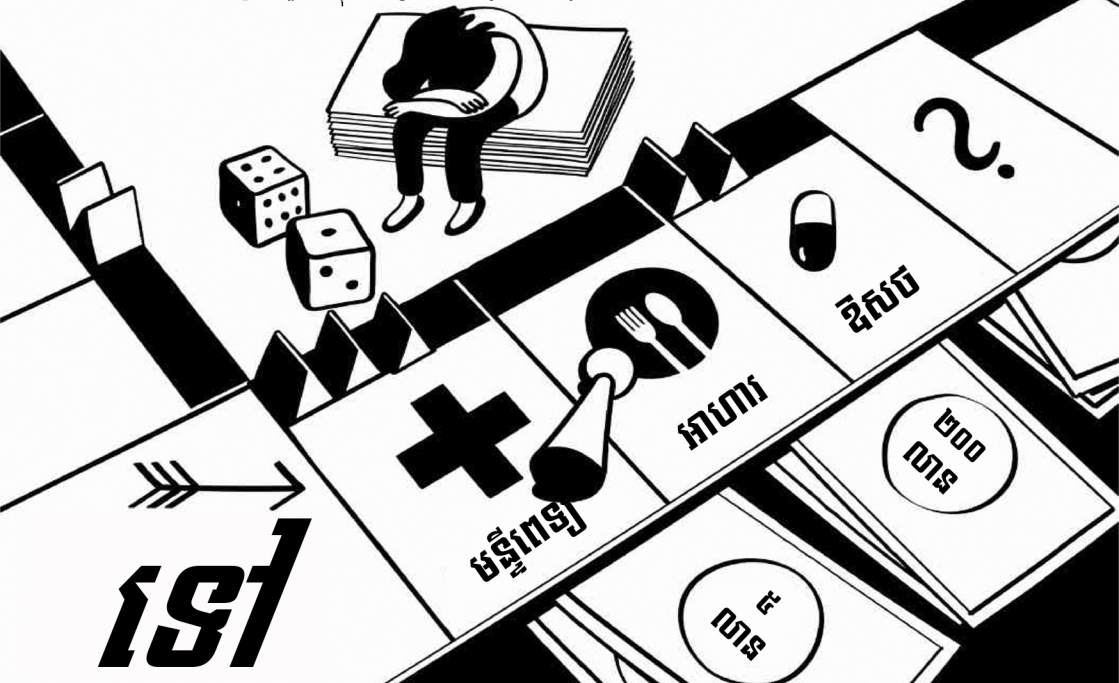
ទោះជាយ៉ាងណា សម្រាប់មនុស្សមួយចំនួនតូចនៅតែយល់ថាសុខភាព
របស់ពួកយើងគឺជាទំនិញដែលអាចទិញលក់បាន។

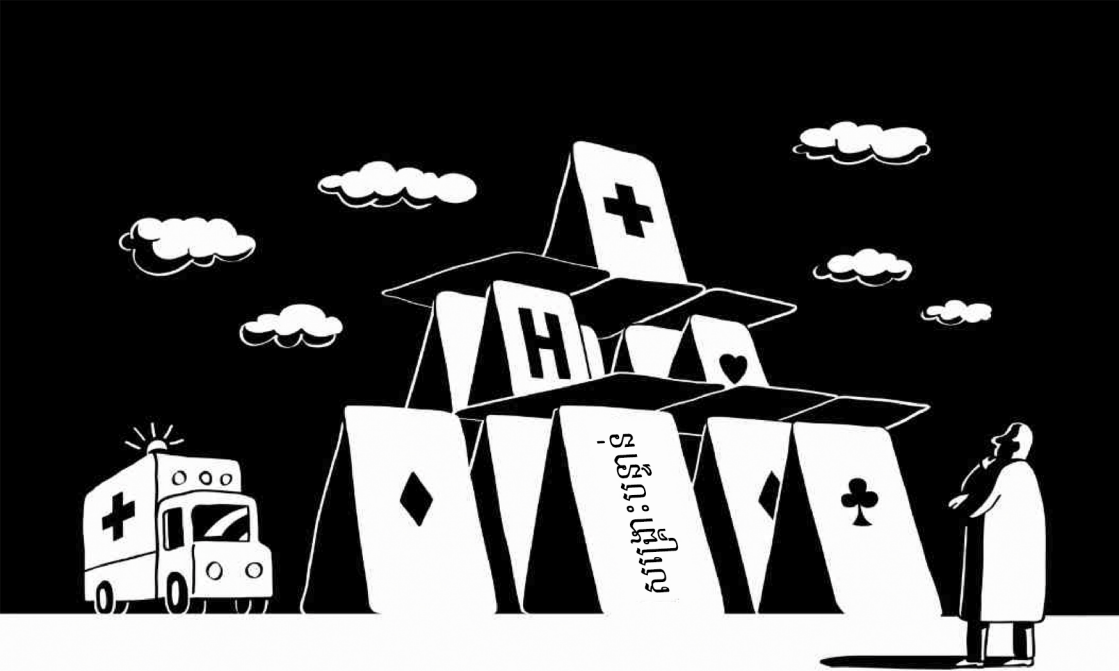

មនុស្ស១ភាគរយបានកែប្រែសិទ្ធិសុខភាពរបស់ពួកយើងទៅជាម៉ាស៊ីន
រកប្រាក់ចំណេញទៅវិញ។

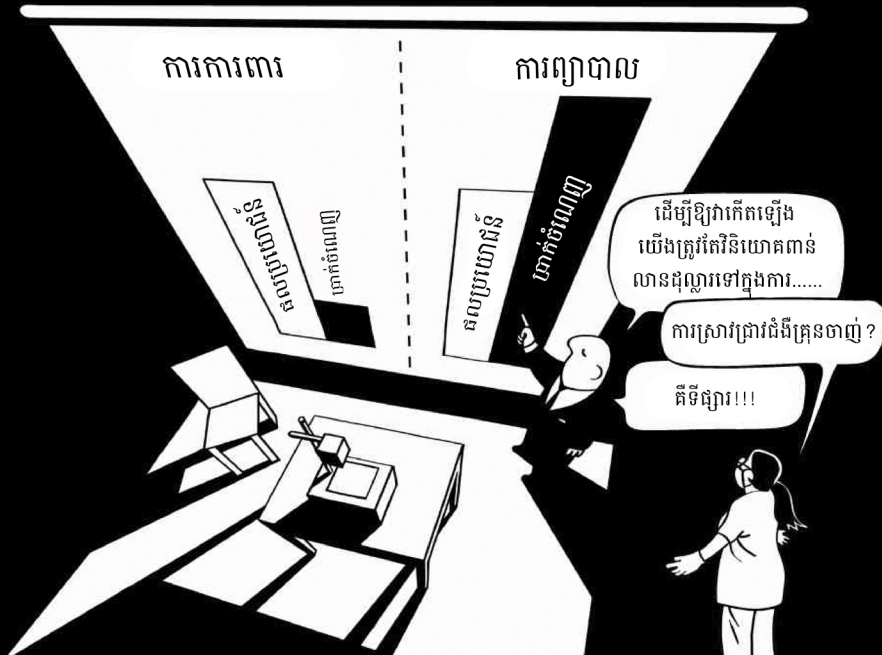
អស់ជាច្រើនទសវត្សមកហើយ ដែលក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មបានចាយលុយរាប់ពាន់លានដុល្លារ
ដើម្បីមានឥទ្ធិពលទៅលើបញ្ញត្តិ និងគោលនយោបាយសាធារណៈដែលវាបានផ្តល់ភាពងាយស្រួល
សម្រាប់ពួកគេក្នុងការធ្វើឯកជនការរូបនីយកម្មទៅលើសេវាសាធារណៈសំខាន់ៗ។

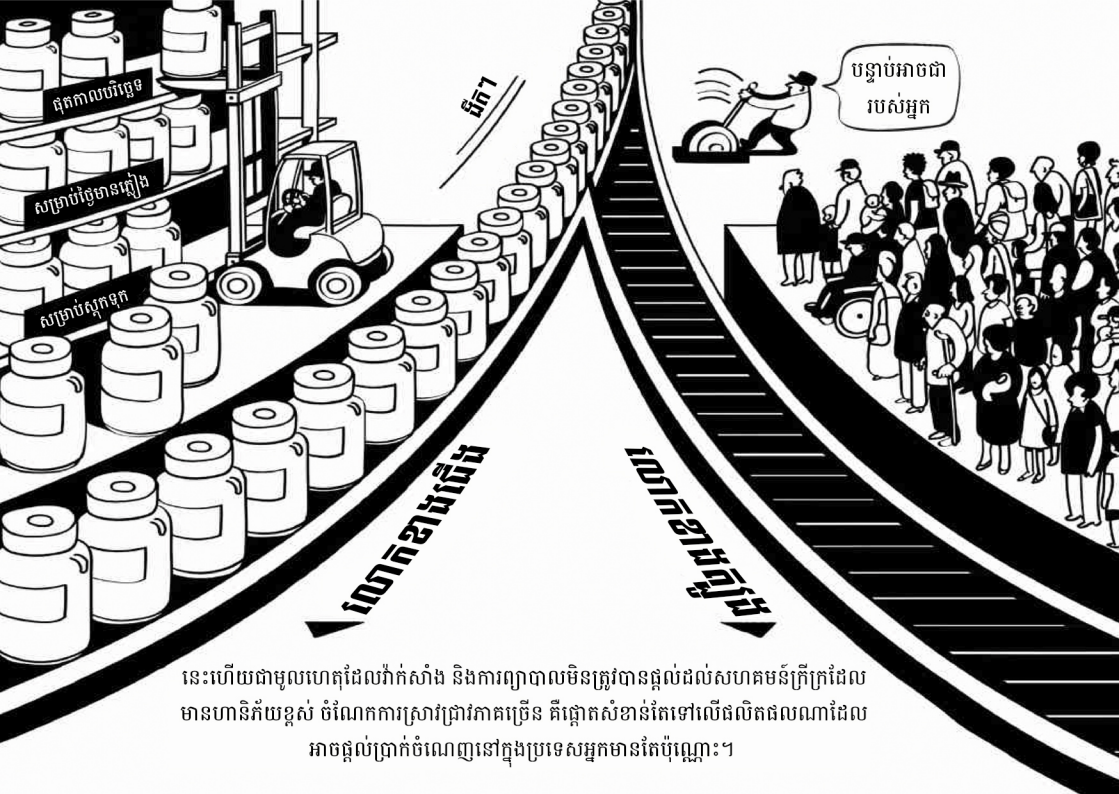

ដោយសារការគ្របដណ្តប់ទៅលើការសម្រេចចិត្តរបស់រដ្ឋាភិបាលពីសំណាក់ក្រុមហ៊ុន
សាជីវកម្ម ដូចនេះប្រព័ន្ធសុខាភិបាលរបស់ពួកយើងកាន់តែមានភាពផុយស្រួយទៅៗ។

នៅពេលដែលប្រព័ន្ធសុខាភិបាល ត្រូវបានដំណើរការជាម៉ាស៊ីនប្រាក់ចំណេញ ក្រុមហ៊ុនសាងសង់កម្មលទ្ធផលឥតឱសថ ក៏កំពុងដំណើរ
ដូចគ្នានៅក្រោមរូបភាពនៃប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរីដោយអំណះអំណាងថា៖ គ្មានប្រាក់ចំណេញ ស្មើនឹងគ្មានការវិនិយោគ។

ផលិតផលបរិច្ឆេទ

សម្រាប់ថ្ងៃមានភ្លៀង

សម្រាប់ស្អាតទឹក

ផលិត ១

បន្ទាប់អាចជា
របស់អ្នក

លោកខាងលើ

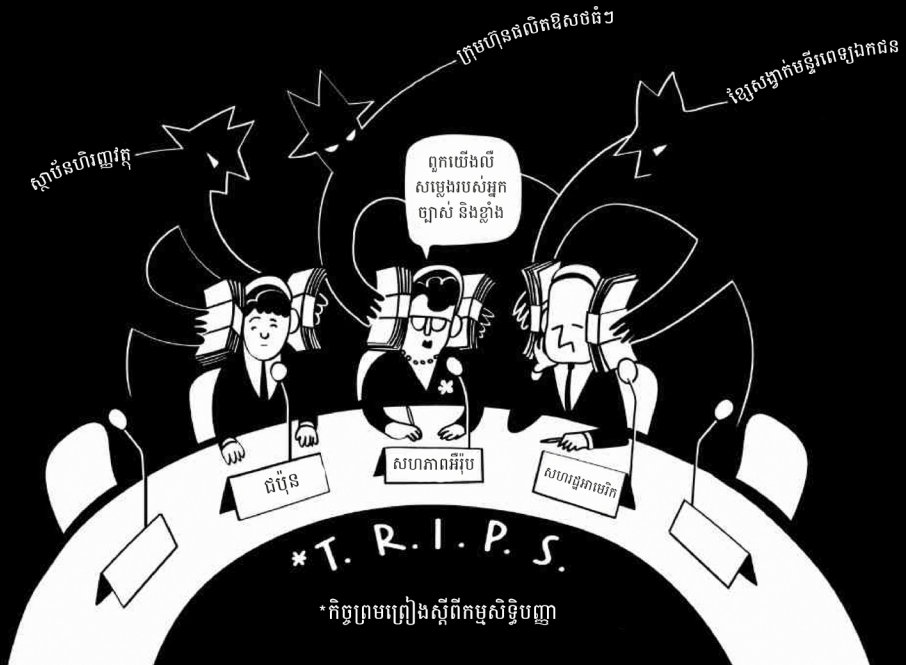
លោកខាងក្រោម

នេះហើយជាមូលហេតុដែលវ៉ាក់សាំង និងការព្យាបាលមិនត្រូវបានផ្តល់ដល់សហគមន៍ក្រីក្រដែល
មានហានិភ័យខ្ពស់ ចំណែកការស្រាវជ្រាវភាគច្រើន គឺផ្ដោតសំខាន់តែទៅលើផលិតផលណាដែល
អាចផ្តល់ប្រាក់ចំណេញនៅក្នុងប្រទេសអ្នកមានតែប៉ុណ្ណោះ។

កាលពីប៉ុន្មានទសវត្សមុន ការគ្រប់គ្រងយកពីសំណាក់ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយបន្តក្នុងរូបភាពនៃ “សេរីភារូបនីយកម្ម” ដើម្បីអាចឱ្យពួកគេគ្រប់គ្រងដោយផ្ដាច់មុខ និងបង្កើនប្រាក់ចំណេញតាមរយៈកិច្ចព្រងព្រៀងពាណិជ្ជកម្មសេរី កម្មវិធីកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធ របស់ស្ថាប័នមូលនិធិរូបវ័យវត្តអន្តរជាតិ និងស្ថាប័នពហុភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត។

ឧទាហរណ៍៖ កាលពី ២៥ឆ្នាំមុន ក្រុមហ៊ុនហ្វាយស៊ី (Pfizer) បានបញ្ចុះបញ្ចូលរដ្ឋាភិបាលក្នុងប្រទេសអ្នកមាន
ឱ្យដាក់ចេញនូវបញ្ញត្តិដើម្បីការពារសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិបញ្ញា និងប៉ាតង់នៅអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (អពព) ។

* T . R . I . P . S .

* កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីកម្មសិទ្ធិបញ្ញា

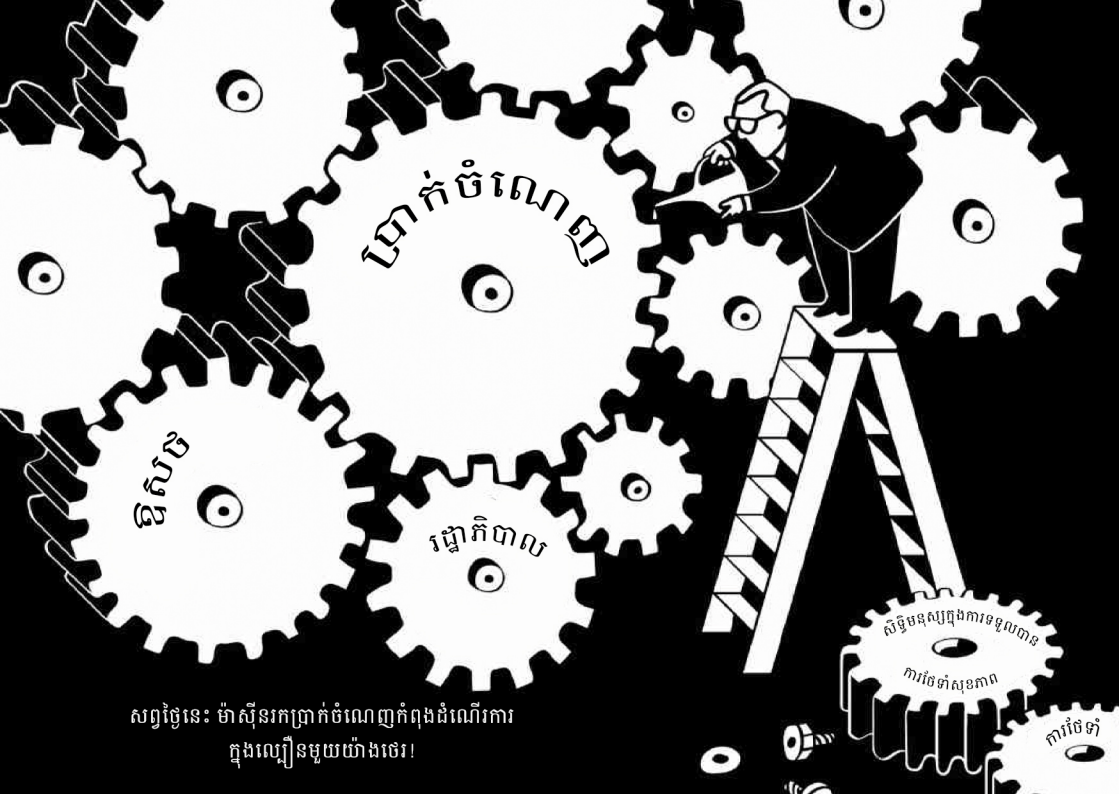
ពួកយើងជឿជាក់លើប៉ាតង់

ជាលទ្ធផល គោលនយោបាយការពារប៉ាតង់ជាតិ និងអន្តរជាតិបានចាប់ផ្តើមធ្វើឱ្យពួកយើងខាតបង់ជីវិតរបស់យើង។ ឧទាហរណ៍នៅក្នុងអំឡុងពេលមានវិបត្តិមេរោគអេដស៍ (HIV/AIDS) ក្រុមហ៊ុនផលិតឱសថធំៗ បានប្រើប្រាស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (អពព) ដើម្បីរារាំងមិនឱ្យចេញប៉ាតង់សម្រាប់ថ្នាំដែលអាចពន្យារអាយុជីវិតនៃអ្នករស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍ ដែលជាហេតុនាំឱ្យជីវិតមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានបាត់បង់។

រហូតដល់ពេលមួយដែលសង្គមស៊ីវិលទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនសាធារណៈកម្មមូលធនទាំងនោះ ផ្តល់លទ្ធភាពក្នុងការទទួលបានការព្យាបាលជំងឺអេដស៍ទៅក្នុងរបៀបវារៈនយោបាយសកល។

ប្រាក់ចំណេញ

ទិសដៅ

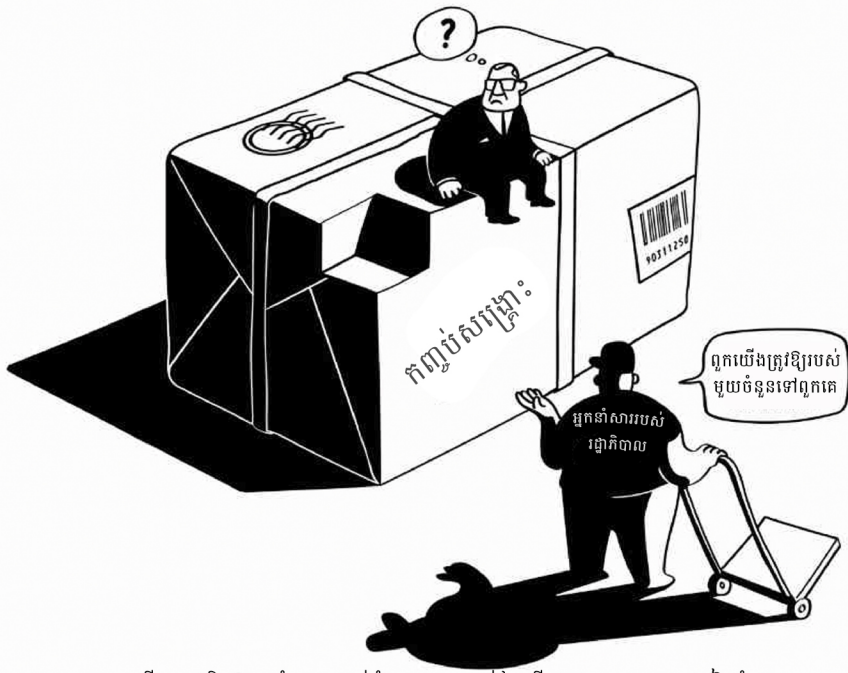
រដ្ឋាភិបាល

សិទ្ធិមនុស្សក្នុងការទទួលបាន

ការថែទាំសុខភាព

ការថែទាំ

សព្វថ្ងៃនេះ ម៉ាស៊ីនរកប្រាក់ចំណេញកំពុងដំណើរការ
ក្នុងល្បឿនមួយយ៉ាងថេរ!

ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មផលិតឱសថកំពុងរកប្រាក់ចំណេញបានកាន់តែច្រើនជាងពេលធម្មតាទៅទៀតអំឡុងពេលមានជំងឺរាតត្បាត។ ពួកគេទទួលបានប្រាក់រាប់ពាន់លានដុល្លារពីមូលនិធិ សាធារណៈសកល និងប្រាក់ពន្ធដើម្បីធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវរ៉ាំរ៉ៃសំខាន់ៗ ១៩ ខណៈមនុស្សរាប់ពាន់លានអ្នកនៅតែមានហានិភ័យក្នុងការឆ្លងមេរោគនេះ។

មិនយល់ព្រម
ទៅលើ

ការផលិតថ្នាំ
ជេនណិក

មិនយល់ព្រម
ទៅលើ

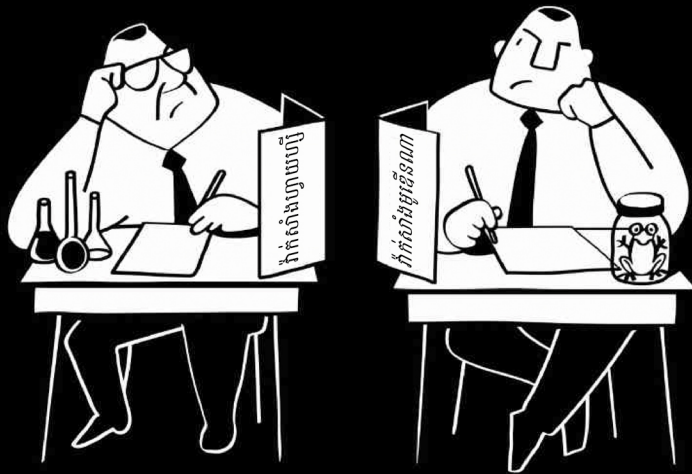
ការចែករំលែក
បច្ចេកវិទ្យា

និងចំណេះដឹង
ក្នុងការផលិត

ពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក

ដដែល ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មបានដាក់ពង្រាយ និងប្រើប្រាស់
ការទូតសេដ្ឋកិច្ចរបស់ពួកគេនៅអង្គការពាណិជ្ជកម្ម
ពិភពលោក (អពព) ដោយមិនបានអើពើនឹងការអំពាវនាវជា
សកលឱ្យបោះបង់សិទ្ធិកម្មសិទ្ធិបញ្ញាសម្រាប់កំណត់
កូដ-១៩ និងការព្យាបាលនោះទេ។

ពួកគេបានបដិសេធមិនស្ម័គ្រចិត្តចែករំលែកចំណេះដឹង និង
បច្ចេកវិទ្យាក្នុងការផលិតដែលអាចជួយពន្លឿនការផលិតវ៉ាក់សាំង។

ការពិតដ៏អាក្រក់នោះគឺថា ប្រសិនបើរដ្ឋាភិបាលនៅតែបន្តផ្តល់
អាទិភាពដល់ការរកប្រាក់ចំណេញជាជាងប្រជាជននោះ
សហគមន៍ដែលមានហានិភ័យជាច្រើននឹងមិនបានទទួលការ
ចាក់វ៉ាក់សាំងនោះទេ។

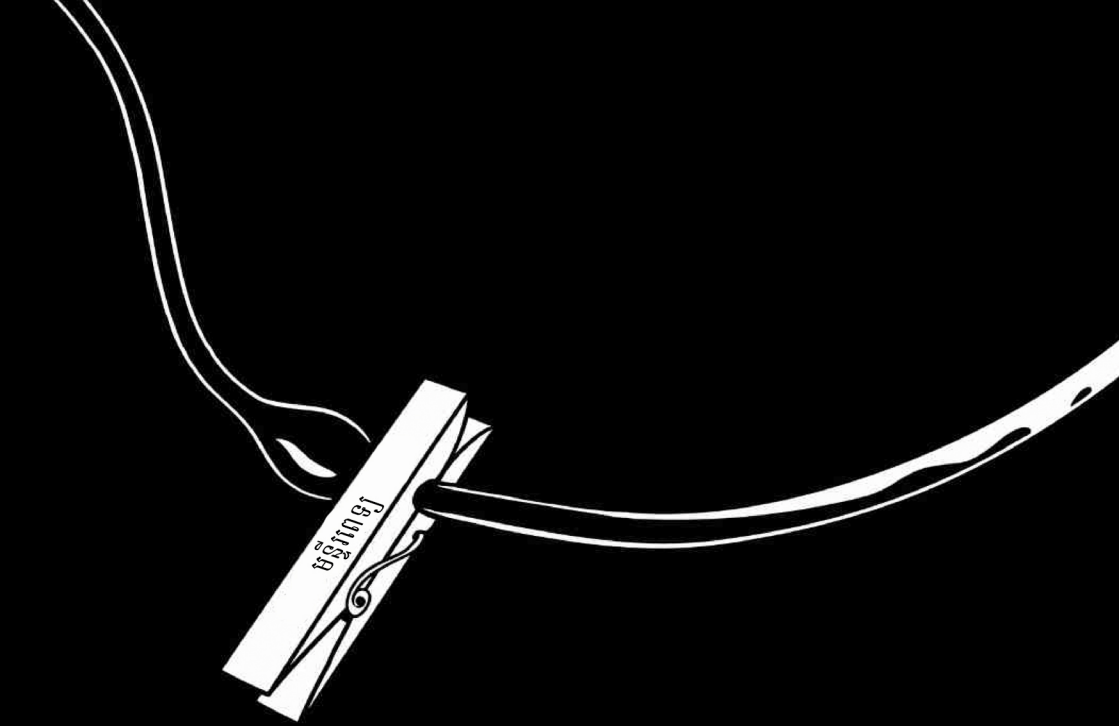

រដ្ឋាភិបាលមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការធានាឱ្យបាន
នូវសិទ្ធិទទួលបានសេវាសុខភាព...

សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់ដោយ
គ្មានការរើសអើង

ប៉ុន្តែ ដោយសារការគ្រប់គ្រង
យកពីសំណាក់ក្រុមហ៊ុន
សាជីវកម្ម

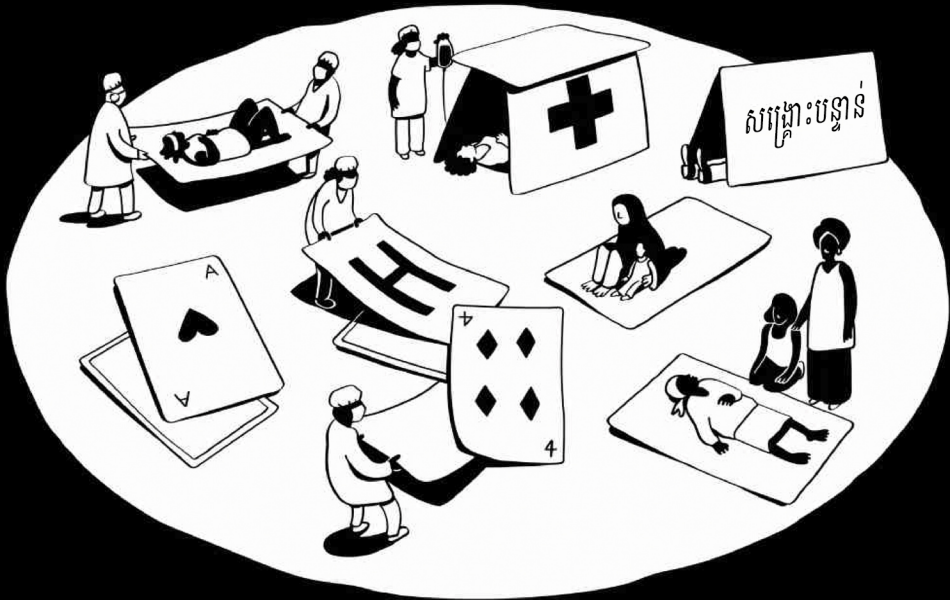

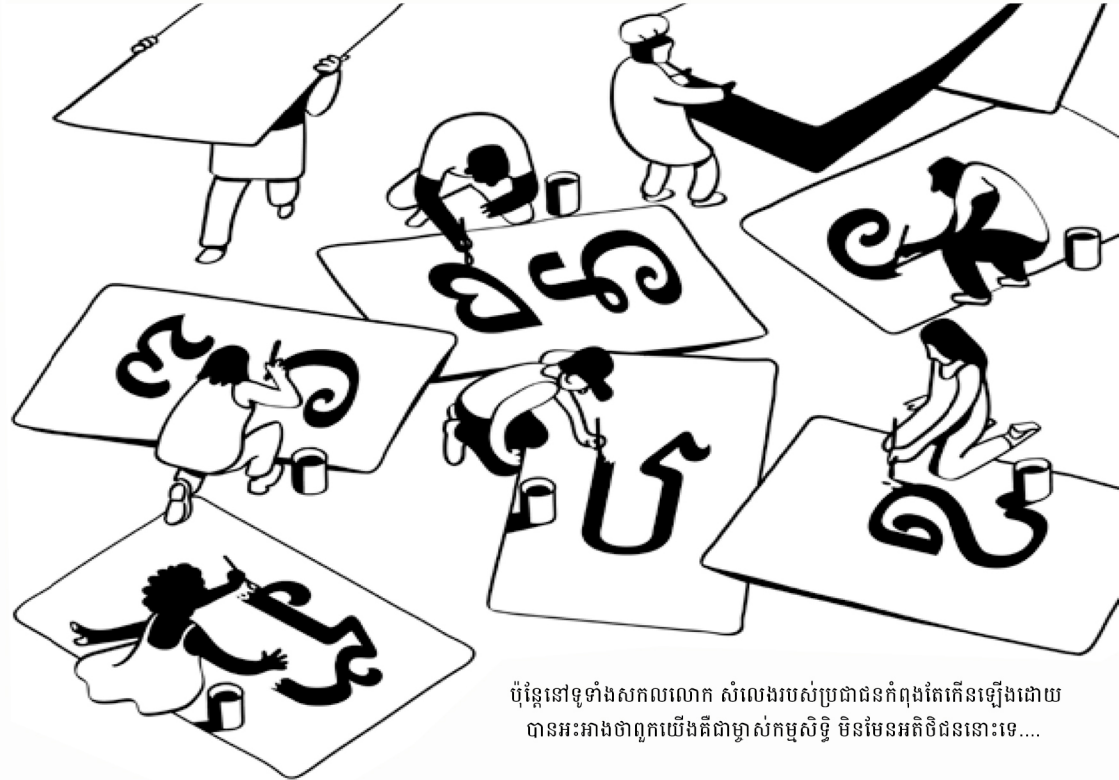
.....ពួកគេបានអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មឆ្លុយទៅជាតួអង្គដ៏មានឥទ្ធិពលក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្តទៅលើសុខភាពរបស់ពួកយើង។

ស្របពេលជាមួយគ្នានេះដែរ វិសមភាពនៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាល
កាន់តែបន្តពង្រីក និងបានបែងចែកប្រជាជនទៅជាអ្នកដែលអាច
មានលទ្ធភាពទិញសុខភាព និងអ្នកដែលមិនមានលទ្ធភាពទិញ។

នៅជុំវិញពិភពលោក អ្នកដែលរងប៉ះពាល់ច្រើនជាងគេដោយសាររចនាសម្ព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ច ការរើងអើង
ជាតិសាសន៍ វិសមភាពយេនឌ័រ គឺរឹតតែងាយរងគ្រោះធ្ងន់ធ្ងរបន្ថែមទៀតទៅលើសុខភាពពួកគេ ស្រប
ពេលដែលយើងមានប្រព័ន្ធសុខាភិបាលដែលផ្ទុយស្រុយ ជាពិសេសគឺអំឡុងពេលមានជំងឺរាតត្បាត។

ប៉ុន្តែនៅទូទាំងសកលលោក សំលេងរបស់ប្រជាជនកំពុងតែកើនឡើងដោយ
បានអះអាងថាពួកយើងគឺជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ មិនមែនអតិថិជននោះទេ....

..... និងកំពុងចងក្រងដើម្បីកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់សង្គមមួយដែលប្រាកដថាសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជន ឪឡាគរយស្ថិតនៅចំកណ្តាលនៃគោលនយោបាយសាធារណៈ និងប្រព័ន្ធសុខាភិបាល។

ប្រសិនបើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាមិន
ពេញចិត្ត និងធុញទ្រាន់ដោយសារការ
ប្រែក្លាយសុខភាពទៅជាទំនិញ
ដោយក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្ម សូមចូលរួម
ជាមួយពួកយើងដើម្បី

សូមរង់ចាំទស្សនាវគ្គបន្ទាប់របស់ពួកយើងអំពី
ការគ្រប់គ្រងយកពីសំណាក់ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្ម និងចូលទៅកាន់
ESCR-NET ដើម្បីស្វែងយល់បន្ថែម

ថ្លែងអំណរគុណទៅដល់សមាជិក ESCR-Net ដែលតស៊ូប្រឆាំងនឹងក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មជុំវិញពិភពលោក
ដែលមានការរីកាភព និងសកម្មភាពរួមគ្នាមួយដើម្បីបង្កើតរូបត្ថកកំប្លែងនេះឡើង។

الشبكة العالمية
للحقوق الاقتصادية
والاجتماعية والثقافية

ESCR-Net
Red-DESC
Réseau-DESC

រចនារូបភាព៖ ហ្សាហ្គូ ប្រូដេរស

បកប្រែជាភាសាខ្មែរដោយ៖
អង្គការសកម្មភាពសង្គមដើម្បីសហគមន៍ និងការអភិវឌ្ឍ

Translated by:
SOCIAL ACTION FOR COMMUNITY AND DEVELOPMENT